

gøres fornødent, Ministeren jo nok selv gøre, men Flertallet har ikke opfattet Ministerens Udtalelser paa samme Maade som dette Mindretal. Ministeren kunde jo ikke være særlig tilfreds med Udvalgets Forslag i Sjor, idet det gik ud paa at nedlægge den Sum, som han forlangte til en Udvidelse af Stationen paa det nuværende Sted med en Flytning af Hovedbygningen. Han udtalte saa efter Flertallets Opfattelse kun, at han ikke kunde indlade sig paa at binde sig eller give noget Tilfald for Fremtiden om, at der ikke som Følge af denne Begrænsning meget hurtigt vilde blive Tale om, at der maatte foretages yderligere Anlæg paa Viborg Station, men dette har Flertallet ingenlunde opfattet derhen, at det skulde betyde, at der, naar man nedsatte Beløbet, i en meget nær Fremtid vilde blive Tale om en Forhøjelse. Jeg var ikke til Stede under 2den Behandling af Lovforslaget i Sjor, og jeg fik derfor ikke det Indtryk, som jeg maatte kunde have faaet af de Udtalelser, som faaldt under Debatten, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at sluttelig, efter at den højtærede Indenrigsminister og den fungerende Ordfører gentagne Gange havde udtalt sig om dette Spørgsmaal, udtrede Ordføreren over for Ministerens Udtalelser: „et Svar, som jeg opfattede saaledes, at jeg og hele Udvalget kunne betragte den foreslaaede Vending som en nogenlunde endelig Ordning. Dermed føler jeg mig beroliget, og jeg tror ogsaa, at Udvalget vil føle sig beroliget ved dette Svar“. Jeg tror ogsaa, at man i Virkeligheden kan gøre det. Jeg vil bede de Herrer, at gøre sig den Ulejlighed, at se paa Bilag A., hvad det er for Reduktioner, der ere foretagne. Der er sket Reduktioner med Hensyn til Materiellet, med Hensyn til Funktionærholiger o. desl. Men med Hensyn til disse Forandringer giver det sig af sig selv, at der ikke i Løbet af et Par Aar kommer Fordring igen om at faa det, som man ikke har faaet nu, thi det lader sig ikke gøre. Først i Tidens Løb, naar Frekvensen tager til, og der kommer ny Baner o. s. v., kan det maatte vise sig tidligere, end det ellers vilde gøre, at Bygningerne ikke vilde være fuldt tilstrækkelige, men der er ingen Grund til at vente, at Forandringer skulde fremkomme i en nær Fremtid. En anden Medsættelse af Beløbet — og det spiller en meget betydelig Rolle — skriver sig fra færre Sidespor, altsaa paa selve Stationen til Røngering o. desl., og der kan man jo sige sig selv, at naar Ministeren og hans sagkyndige have kunnet gaa ind paa at opgive nogle af disse Spor, er det

ikke saaledes at forstå, at man kommer til næste Aar eller om et Par Aar og forlanger disse Spor, det vil ganske naturligt først ske efterhaanden, som den tiltagende Trafik maatte fordre det, og det kan selvfølgelig være, at det af den Grund sker noget tidligere, end det ellers vilde være sket. Saa er der Medsættelse i Beløbet, fordi man ikke har saa megen Brolægning, fordi man ikke har Overbygning af Perroner o. desl. Ja, det er af den Slags Ting, hvor Savnet kan gøre sig gældende, og hvor Forslag kunne komme frem, men i nogen nær Fremtid tror jeg ikke, at det vil ske. Selve Sagens Natur tilsiger altsaa, at naar den højtærede Minister, skønt noget modstræbende, men med sin sædvanlige Smødefommenhed har accepteret det foreslaaede Beløb har sagt: det kan jeg tage imod, det kan jeg bygge for, men jeg maa forbeholde mig Frihed for Fremtiden, saa ligger deri ikke, at Fordring om ny Bevillinger vil komme i Løbet af saa Aar, og jeg tænker ogsaa, at Rigsdagen da vilde sige: nej, det var ikke Meningen, der maa være indtruffet Forhold, der tale for at stride til ny Udvidelser. — Naar man dernæst omtaler denne Stationsbygning, som værende saa ringe i Forhold til den prægtige ny Station, vil jeg gøre opmærksom paa, at Medsættelsen paa 141,000 Kr., som er sket med Hensyn til den flyttede Station, vedrører ganske de samme Poster som Medsættelsen med Hensyn til den udvidede Station, nemlig Bygningerne, Sporene, Perrontaget, Brolægning o. s. v., og komme Viborgenserne med deres Krav om Perrontag ved det ene Anlæg, komme de ogsaa med det ved det andet. Med andre Ord, Forholdet bliver, som jeg før bemærkede i Virkeligheden det samme, enten man lægger de oprindelige Overslag til Grund eller de Overslag, som nu foreligge. Saa siger det ærede Mindretal: Ja, men saa er der en ekstraordinær Udgift, som vi maa være belavede paa, og det er et Beløb af 65,000 Kr. til en ny Afgangsvvej. Dertil maa jeg sige, at dette Beløb kan jeg ikke medregne, og jeg ser ikke nogen Grund til at regne det med. Naar man vil se hen til, hvad der foreligger tidligere om dette Spørgsmaal, kan jeg egentlig ikke forstå, at man saaledes er saa bange for denne Mulighed. Frygten bygges paa, at Besigtigelseskommissionen, da den var paa Stedet og undersøgte Forholdene, har foretaget et Overslag over, hvad det vilde koste at bryde en for Viborgenserne henfigtsmæssigere Forbindelsesvej lige paa den ny Stationsbygning. I Motiverne til Lovforslaget i Sjor nævnes, at Besigtigelseskommissionen